TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 16. jūlijā *

Apvienotās lietas C-202/08 P un C-208/08 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko attiecīgi 2008. gada 8. un 16. maijā iesniedza

American Clothing Associates NV, Eferhema [*Evergem*] (Beļģija), ko pārstāv P. Mājārts [*P. Maeyaert*], *advocaat*, kā arī N. Klarembo [*N. Clarembeaux*] un K. de Kērsmakere [*C. De Keersmaeker*], *avocats*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē (C-202/08 P),

* Tiesvedības valoda — franču.

un

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls, pārstāvis,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

otrs lietas dalībnieks —

American Clothing Associates NV, Eferhema (Beļģija), ko pārstāv P. Mājārts, *advocaat*, kā arī N. Klarembo un K. de Kērsmakere, *avocats*,

prasītāja pirmajā instancē (C-208/08 P).

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), E. Levits un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 26. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2009. gada 12. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savām apelācijas sūdzībām *American Clothing Associates NV* (turpmāk tekstā — "*American Clothing*") un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 28. februāra spriedumu lietā T-215/06 *American Clothing Associates*/ITSB (Kļavas lapas attēlojums) (Krājums, II-303. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā daļēji atcēla ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 4. maija lēmumu lietā R 1463/2005-1, ar kuru tika noraidīts pieteikums kā Kopienas preču zīmi reģistrēt apzīmējumu, kurā ir attēlota kļavas lapa (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1994. gada

22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94 (OV L 349, 83. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 40/94"), 7. panta ar virsrakstu "Absolūta [Absolūts] atteikuma pamatojums" 1. punktā ir noteikts:

"1. Nereģistrē:

[..]

h) preču zīmes, ko nav atļāvušas kompetentas iestādes un ko [kas] jānoraida atbilstoši Parīzes konvencijas 6.*ter* pantam;

i) preču zīmes, kas ietver simbolus, emblēmas vai ģerboņus, kurus neaptver Parīzes konvencijas 6.*ter* pants un kuri ir īpašu sabiedrības interešu lokā, ja vien attiecīgās iestādes nav piekritušas [atļāvušas] tās reģistrēt.

[..]"

3 Regulas Nr. 40/94 29. panta 1. punktā noteikts, ka "personai vai šīs personas tiesību pārņēmējam, kas iesniedzis atbilstīgi sagatavotu preču zīmes pieteikumu jebkurā dalībvalstī vai jebkurai dalībvalstij, kas ir Parīzes konvencijas vai Pasaules Tirdzniecības organizācijas dibināšanas līguma dalībniece, lai iesniegtu Kopienas preču zīmes pieteikumu par tādu pašu preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikums iesniegts, vai tajos ietilpst, ir tiesības vai prioritāte sešu mēnešu laikposmā no pirmā pieteikuma iesniegšanas dienas."

4 Saskaņā ar minētās regulas 38. panta 2. punktu, "ja preču zīme ietver elementu, kas nav atšķirīgs [kam nav atšķirtspējas], un ja minētā elementa iekļaušana preču zīmē varētu radīt šaubas arī attiecībā uz preču zīmes aizsardzības jomu, Birojs var noteikt nosacījumu minētās preču zīmes reģistrācijai, lai pieteikuma iesniedzējs deklarē, ka atsakās no ekskluzīvām tiesībām uz šo elementu. [..]"

5 Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas ir noslēgta 1883. gada 20. martā Parīzē, pēdējo reizi pārskatīta 1967. gada 14. jūlijā Stokholmā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Apvienoto Nāciju Organizācijas līgumu krājums* [*Recueil des traités des Nations unies*], 828. sējums, Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā — "Parīzes konvencija"), 1., 6., 6.*ter*, 6.*sexies* un 7. pantā noteikts:

"1. pants

[..]

2) Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības objekti ir patenti, lietderīgie modeļi, dizainparaugi, preču zīmes, pakalpojumu zīmes, komercnosaukumi, izcelsmes norādes vai izcelsmes vietu apliecinājumi un negodīgas konkurences ierobežošana.

[..]

6. pants

1) Preču zīmju pieteikšanas un reģistrācijas nosacījumi katrā Savienības, [ko veido valstis, attiecībā uz kurām piemēro Parīzes konvenciju], dalībvalstī tiek noteikti tās nacionālajā likumdošanā.

[..]

6.*ter* pants

1) a) Savienības dalībvalstis vienojas noraidīt vai atzīt par spēkā neesošu reģistrāciju un ar atbilstošiem pasākumiem aizliegt bez kompetentu institūciju atļaujas lietot kā preču zīmes vai kā preču zīmju elementus Savienības dalībvalstu ģerboņus, karogus un citus valsts simbolus, to pieņemtās oficiālās kontroles un garantijas zīmes, tai skaitā raudzes zīmes, kā arī jebkuru to atdarinājumu no heraldikas viedokļa.

b) Iepriekšminētā a) apakšpunkta noteikumi tāpat piemērojami attiecībā uz starptautisko starpvaldību organizāciju, kuru locekles ir viena vai vairākas Savienības dalībvalstis, ģerboņiem, karogiem un citiem simboliem, saīsinātiem un pilniem nosaukumiem, izņemot tos ģerboņus, karogus un citus simbolus, saīsinātos un pilnos nosaukumus, kas jau ir spēkā esošo to aizsardzības nodrošināšanai paredzēto starptautisko vienošanos priekšmets.

c) Nevienai no Savienības dalībvalstīm nav jāpiemēro iepriekšminētā b) apakšpunkta noteikumi, kaitējot tiesību īpašniekiem, kas tās labticīgi ieguvuši pirms šīs Konvencijas stāšanās spēkā attiecīgajā valstī. Savienības dalībvalstīm nav jāpiemēro minētie noteikumi, ja a) apakšpunktā minētā lietošana vai reģistrācija sabiedrībā neradīs iespaidu, ka pastāv sakarība starp attiecīgo organizāciju un ģerboņiem, karogiem, simboliem, saīsinātiem un pilniem nosaukumiem, vai ja šāda lietošana vai reģistrācija acīm redzami nav vērsta uz to, lai maldinātu sabiedrību par sakarības pastāvēšanu starp lietotāju un attiecīgo organizāciju.

[..]

3) a) Šo noteikumu piemērošanai Savienības dalībvalstis vienojas ar Starptautiskā biroja starpniecību savstarpēji paziņot valsts simbolu, oficiālo kontroles un garantijas zīmju, tai skaitā raudžu (provju) zīmju, sarakstu, kurām pilnībā vai zināmās robežās tās vēlas vai nākotnē, iespējams, vēlēsies noteikt aizsardzību pēc šī panta, kā arī darīt zināmas visas turpmākās izmaiņas šajā sarakstā. Sarakstus, kas tādā veidā paziņoti, katra Savienības dalībvalsts laikus dara pieejamus sabiedrībai.

Tomēr attiecībā uz valsts karogiem šāds paziņojums nav obligāts.

[..]

[..]

6.*sexies* pants

Savienības dalībvalstis apņemas aizsargāt pakalpojumu zīmes. No tām netiek prasīts paredzēt šādu zīmju reģistrāciju.

7. pants

To preču raksturs, uz kurām preču zīmi paredzēts lietot, nekādā gadījumā nevar būt par šķērsli zīmes reģistrācijai."

6 Ženēvā 1994. gada 27. oktobrī noslēgtā Preču zīmju līguma 16. pantā noteikts, ka "katra līgumslēdzēja puse reģistrē pakalpojumu zīmes un uz šīm zīmēm attiecina Parīzes konvencijas noteikumus par preču zīmēm."

Prāvas rašanās fakti

7 2002. gada 23. jūlijā *American Clothing* iesniedza pieteikumu ITSB Kopienas preču zīmes reģistrēšanai saskaņā ar Regulu Nr. 40/94.

8 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kuru veido kļavas lapas attēls un zem šī attēla izvietota burtu "RW" kopa, ir attēlota turpinājumā:

9 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem lūgta reģistrācija, ietilpst Pārskatītā un grozītā 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā — "Nicas nolīgums") 18., 25. un 40. klasē un atbilst šādam aprakstam:

— "āda un ādas imitācijas, izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; zvērādas; ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulessargi un spieķi; pātagas, zirglietas un sedlinieku izstrādājumi" (18. klase);

— "apģērbi, apavi, galvassegas" (25. klase); un

— "šūšanas pakalpojumi, taksidermija; grāmatu iesiešana; ar ādu, kažokādu un audumu saistītie darbi, apstrāde, un beigu apstrāde; fotofilmiņu attīstīšana un fotogrāfiju tiražēšana; kokapstrāde; sulu spiešana neaugļiem; malšana; metāla virsmu apstrāde, rūdīšana un beigu apstrāde" (40. klase).

10 Ar 2005. gada 7. oktobra lēmumu pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem noraidīja tādēļ, ka sabiedrības uztverē minētā preču zīme varētu radīt iespaidu, ka pastāv saikne starp preču zīmi un Kanādu, jo reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē iekļautā kļavas lapa ir Kanādas emblēmas atdarinājums.

11 Kā izriet no Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (*WIPO*) Starptautiskā biroja Parīzes konvencijas dalībvalstīm 1967. gada 1. februārī sniegtā paziņojuma, kā arī *WIPO* datubāzes, šī emblēma ir attēlota šādi:

12 2005. gada 6. decembrī *American Clothing*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu, pārbaudītāja lēmumu pārsūdzēja.

13 Ar apstrīdēto lēmumu ITSB Apelāciju pirmā padome sūdzību, ko *American Clothing* bija iesniegusi par pārbaudītāja lēmumu, noraidīja un pārbaudītāja lēmumu apstiprināja.

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

14 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2006. gada 8. augustā, *American Clothing* cēla prasību par apstrīdēto lēmumu, kā vienīgo pamatu norādot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta pārkāpumu.

15 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu daļā, kas attiecas uz pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz Nicas nolīguma 40. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, pamatojoties uz to, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunkts, uz kuru Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktā izdarīta vienkārša atsauce, neattiecoties uz pakalpojumu zīmēm.

16 Pirmās instances tiesa atteicās plaši interpretēt Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu un tādējādi atteikšanos kā Kopienas preču zīmi reģistrēt pakalpojumu zīmi juridiski pamatot ar minētā 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu. Šajā sakarā tā pārsūdzētā sprieduma 31. punktā it īpaši norādīja, ka tieši tāpēc, lai aizsardzību, kas preču zīmēm piešķirta ar Parīzes konvenciju, paplašināti attiecinātu uz pakalpojumu zīmēm, 1994. gada 27. oktobrī Ženēvā parakstītā Preču zīmju līguma 16. pantā tika iekļauts speciāls noteikums. Tomēr šo līgumu Eiropas Kopiena nav ratificējusi.

17 Pārsūdzētā sprieduma 32. punktā Pirmās instances tiesa turklāt nosprieda, ka, pieņemot Regulu Nr. 40/94 tās sākotnējā redakcijā, kas ir noticis samērā nesen, Kopienu likumdevējs esot apzinājies pakalpojumu zīmju nozīmi mūsdienu uzņēmējdarbībā un tādējādi aizsardzību, kas valsts emblēmām ir piešķirta ar Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu, būtu varējis paplašināt arī attiecībā uz šo zīmju kategoriju. Tā kā šādu attiecīgo tiesību normu piemērošanas jomas paplašināšanu minētais likumdevējs neesot atzinis par lietderīgu, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka Kopienu tiesai nav jāaizstāj likumdevējs un minētās normas, kuru nozīme nebūt nav neskaidra, nav jāinterpretē *contra legem*.

18 Pārējā daļā Pirmās instances tiesa noraidīja prasību, nospriežot, ka Apelāciju padome esot pamatoti atteikusi pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz Nicas nolīguma 18. un 25. klasē ietilpstošajām precēm.

19 Pie šāda secinājuma Pirmās instances tiesa nonāca, pārsūdzētā sprieduma 65. punktā it īpaši nosakot, ka, lai kombinētu preču zīmi novērtētu Parīzes konvencijas 6.*ter* panta kontekstā, ir jāņem vērā katrs no minētās preču zīmes elementiem un ar to, ka viens no tiem ir valsts emblēma vai tā atdarinājums "no heraldikas viedokļa" vien, ir pietiekami, lai attiecīgās preču zīmes reģistrāciju liegtu, neatkarīgi no attiecīgās preču zīmes iespējami radītā kopiespaida.

20 Jautājumā par pieteiktajā preču zīmē atveidoto kļavas lapu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 72. punktā turklāt nosprieda, ka, minētajā preču zīmē atveidoto apzīmējumu ar valsts emblēmu salīdzinot "no heraldikas viedokļa" Parīzes konvencijas 6.*ter* panta izpratnē, ir jāatsaucas uz attiecīgās emblēmas heraldisku aprakstu, nevis šīs emblēmas iespējamu ģeometrisku aprakstu, kas jau pēc dabas būtu krietni vien detalizētāks. Minētā sprieduma 75. punktā tā secināja, ka, lai gan ir nelielas atšķirības, konkrētā sabiedrības daļa Kopienā, proti, vidusmēra patērētājs, kuram ir domātas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi apzīmētās plaša patēriņa preces, šo preču zīmi pamatā uztvers kā Kanādas emblēmas atdarinājumu.

21 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 77. punktā Pirmās instances tiesa norādīja, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošana nav pakārtota nosacījumam par iespēju, ka attiecīgā sabiedrības daļa tiktu maldināta jautājumā par preču, kuras apzīmētas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, izcelsmi vai saikni starp tās īpašnieku un valsti, kuras emblēma minētajā preču zīmē ir iekļauta. Sprieduma 81. punktā Pirmās instances tiesa turklāt noteica, ka nav nozīmes arī apgalvotajai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reputācijai.

22 Jautājumā par reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei identisku vai līdzīgu preču zīmju agrāk valstīs veiktu reģistrāciju ņemšanu vērā pārsūdzētā sprieduma 84. punktā Pirmās instances tiesa atgādināja, ka ITSB un attiecīgajā gadījumā Kopienu tiesai nav saistošs dalībvalsts vai trešās valsts līmenī pieņemts lēmums, ar ko atzīta iespēja šo pašu apzīmējumu vai tam līdzīgus apzīmējumus reģistrēt kā valsts preču zīmes. Jautājumā par apgalvoti pieļāvīgāko Kanādas Intelektuālā īpašuma biroja praksi pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka prasītāja nav nedz pierādījusi, nedz pat nepārprotami apgalvojusi, ka tai būtu kompetentu Kanādas iestāžu atļauja, ar ko tai ļautu reģistrēt reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei identisku preču zīmi.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

23 Lietā C-202/08 P *American Clothing* lūdz Tiesai:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Pirmās instances tiesa nospriedusi, ka ITSB Apelāciju pirmā padome neesot pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, pieņemdama apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst Nicas nolīguma 18. klasē, proti, "āda un ādas imitācijas, izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; zvērādas; ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulessargi un spieķi; pātagas, zirglietas un sedlinieku izstrādājumi", un minētā nolīguma 25. klasē, proti, "apģērbi, apavi, galvassegas", un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Iepriekš minētajā lietā ITSB lūdz Tiesai:

— apelācijas sūdzību noraidīt, un

— piespriest *American Clothing* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Lietā C-208/08 P ITSB lūdz Tiesai:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Pirmās instances tiesa nospriedusi, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts neesot piemērojams attiecībā uz preču zīmēm, ar kurām apzīmē pakalpojumus, un

— piespriest *American Clothing* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Iepriekš minētajā lietā *American Clothing* lūdz Tiesai:

— apstiprināt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā tā nospriedusi, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts un Parīzes konvencijas 6.*ter* pants neesot piemērojami attiecībā uz pakalpojumu zīmēm, un

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzībām

27 Pēc lietas dalībnieku un ģenerāladvokāta uzklausīšanas šajā jautājumā lietas C-202/08 P un C-208/08 P to savstarpējās saistības dēļ ar Tiesas 2009. gada 11. februāra rīkojumu atbilstoši Reglamenta 43. pantam tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām, kā arī sprieduma taisīšanai.

Lieta C-202/08 P

Lietas dalībnieku argumenti

28 *American Clothing* pārmet, ka, piemērodama preču zīmes reģistrācijas atteikuma pamatojumu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktam un Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktam, Pirmās instances tiesa esot izdarījusi kļūdu tiesību piemērošanā.

29 Šī sabiedrība apgalvo, ka, nosakot valsts emblēmas aizsardzības apjomu, Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā tās pamatfunkcijas nozīmi. Šādas emblēmas aizsardzībai būtu jābūt paredzētai tikai gadījumos, kad iespējami var tikt skartas tās pamatfunkcijas. Atteikums šādu emblēmu reģistrēt kā preču zīmi vai kādas preču zīmes elementu būtu pamatots vienīgi gadījumā, ja preču zīmes vai tās sastāvdaļas izmantošana var kaitēt kādas valsts identitātes vai suverenitātes simboliem, kurus

attiecīgā emblēma iemieso. Tādējādi valsts emblēmas gluži tāpat kā preču zīmes un izcelsmes norādes esot aizsargāti apzīmējumi, kuriem pēc analoģijas piemērojami vienādi aizsardzības kritēriji.

30 *American Clothing* apgalvo, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās valsts emblēmu aizsardzības mērķis ir šīs emblēmas aizsargāt no līdzībām ar citiem apzīmējumiem skaidri noteiktā jomā, proti, atveidojumos "no heraldikas viedokļa". Pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa noteikusi pārsūdzētā sprieduma 71. punktā, ar jēdzienu "atdarinājums no heraldikas viedokļa" paredzēts aizsargāt nevis simbolu pašu par sevi, bet gan visnotaļ precīzu tā māksliniecisko atveidojumu, proti, konkrētu grafisku darbu, kas izriet no heraldikas mākslas noteikumu piemērošanas. Ja emblēmai heraldikas iezīmes nepiemīt vispār vai tās ir vāji izteiktas, tās atdarinājums minētās tiesību normas izpratnē nav iespējams.

31 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesas veiktās interpretācijas iznākumā valstis tiktu apveltītas ar gandrīz neierobežotām monopoltiesībām uz apzīmējumiem, kuriem piemīt tikai nedaudz heraldisko iezīmju, tādējādi liedzot šos apzīmējumus izmantot kā preču zīmes elementus. Faktiski daudzās reģistrētās preču zīmēs esot ietverti apzīmējumi, kas pieteikti kā valsts emblēma, piemēram, īru āboliņa lapa.

32 Noslēgumā *American Clothing* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā noteiktu lietas apstākļu nozīmi. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā tā nav ņēmusi vērā preču zīmes radīto kopiespaidu, uzskatīdama, ka šim iespaidam neesot nekādas nozīmes saistībā ar valsts emblēmas vai tās atdarinājuma no heraldikas viedokļa reģistrēšanu par preču zīmi. *American Clothing* turklāt apgalvo, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* pants nešķiet liedzam emblēmu ietverošas kombinētas preču zīmes reģistrēšanu līdz ar Regulas Nr. 40/94 38. pantā paredzēto "disclaimer" [atrunu], ar kuru pieteikuma iesniedzējs paziņo par atteikšanos no ekskluzīvām tiesībām uz kādu preču zīmes elementu. Turklāt tas atbilstu Kanādas Intelektuālā īpašuma biroja praksei, kurš esot piekritis reģistrēt preču zīmes, kurās attēlota kļavas lapa ar 11 smailēm, pakārtoti nosacījumam par "disclaimer" akceptu attiecībā uz tām. Šajā lietā Pirmās instances tiesa, noliegdama attiecīgo Kanādas biroja praksi, esot sagrozījusi faktus, konkrēti

attiecībā uz šāda "disclaimer" noteikšanu saistībā ar preču zīmi, kura ir šīs tiesvedības priekšmets un kuras reģistrācija esot tikusi vēlāk atstāta bez virzības citu iemeslu dēļ.

33 *American Clothing* piebilst, ka tādējādi ITSB neesot jāaizsargā valsts emblēmas bargāk kā to dara pašas ieinteresētās valstis. Pirmās instances tiesai esot turklāt vajadzējis ņemt vērā ITSB, kā arī citu valsts biroju praksi šajā ziņā. *American Clothing* apgalvo, ka parastos izmantošanas apstākļos tik vāji izteiktas heraldikas iezīmes kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes gadījumā sabiedrība neuztvertu, jo tā saskatītu vienīgi rotājuma elementu, nevis norādi uz valsts emblēmu. Turklāt šādas heraldikas iezīmes esot rodamas citos par preču zīmēm bieži izmantotos apzīmējumos.

34 ITSB, pirmkārt, atgādina, ka pārsūdzības tiesvedībā Tiesa spriež vienīgi par tiesību jautājumiem un tādēļ jautājums par to, vai strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumā esošais kļavas lapas atveidojums ir Kanādas emblēmas atdarinājums no heraldikas viedokļa, ir fakta konstatējums, kas neietilpst Tiesas kompetencē.

35 ITSB noraida visus *American Clothing* argumentus par nosacījumu, ka jābūt aizskartai valsts emblēmu pamatfunkcijai. Tas uzskata, ka atšķirībā no konflikta starp atšķirtspējīgiem apzīmējumiem, lai atteiktu preču zīmes reģistrāciju, neesot jāpierāda "saikne" starp preču zīmes īpašnieku un valsti, kuras emblēma ir atdarināta, jo valsts emblēmas pamatfunkcija nav garantēt preču un pakalpojumu komerciālo izcelsmi. Valsts emblēmai paredzētā aizsardzība esot pilnīga tādā ziņā, ka tā nav pakārtota nosacījumam, vai preču zīmē atdarināto emblēmu sabiedrība uztver kā atšķirtspējīgu elementu vai rotājuma elementu.

36 Šā paša iemesla dēļ neesot vajadzības veikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vispusīgu novērtējumu, kā to apgalvojusi *American Clothing*. Regulas Nr. 40/94 38. panta

2. punktā paredzētā "disclaimer" iespēja neesot piemērojama gadījumā, kad preču zīmes strīdīgais elements tiek apstrīdēts nevis atšķirtspējas trūkuma, bet gan cita iemesla dēļ.

37 Turklāt Pirmās instances tiesa esot pareizi noteikusi, ka atdarinājums no heraldikas viedokļa jāizvērtē, ņemot vērā drīzāk emblēmas heraldisko aprakstu, nevis tās ģeometrisko vai grafisko aprakstu. Emblēmas heraldiskais apraksts ir kas vairāk nekā ģeometriskais vai grafiskais apraksts vien, jo, pat emblēmas konkrētajam grafiskajam attēlojumam iespējami mainoties, attiecīgās emblēmas heraldiskās iezīmes paliek nemainīgas. Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā esot apstiprināts, ka emblēmu aizsardzība aptver ne tikai to grafisko attēlojumu vien, jo minētajā tiesību normā noteikts, ka tā attiecas uz ikvienu atdarinājumu "no heraldikas viedokļa". Emblēmas aizsardzības apjoms neesot atkarīgs arīdzan no tā, vai heraldikas iezīmes ir vairāk vai mazāk izteiktas, jo, piemēram, Japānas emblēma ir aizsargājama gluži tāpat kā vissarežģītākā emblēma. ITSB uzsver, ka Kanādas emblēmas heraldiskais apraksts, ko veikusi Pirmās instances tiesa, esot tikai un vienīgi faktu izvērtējums, kas neietilpst Tiesas kompetencē.

38 Jautājumā par faktiskajiem apstākļiem ITSB apgalvo, ka Pirmās instances tiesa neesot sagrozījusi lietas apstākļus, neņemdama vērā Kanādas Intelektuālā īpašuma biroja praksi, bet gan vienīgi nospriedusi, ka norādītie fakti neesot pierādīti. Nedz ITSB, nedz Kopienu tiesai neesot jāņem vērā valsts prakse, kas balstīta uz tiesību normām, kurām nav ekvivalenta Regulā Nr. 40/94, arīdzan Parīzes konvencijas 6.*ter* pantā nav norādes uz aizsargātās emblēmas izcelsmes valsts tiesību aktiem vai praksi. Pat ja ITSB kļūdoties būtu reģistrējusi līdzīgas preču zīmes, tiesiskuma principam būtu jāgūst virsroka pār vienlīdzīgas attieksmes principu. Kas attiecas uz izmantošanas nosacījumiem, kaut arī tie var būt atšķirīgi, tie nebūtu jāņem vērā, jo ir jāpārbauda, vai reģistrācijai pieteiktā preču zīme ietver valsts emblēmas atdarinājumu neatkarīgi no jebkuriem izmantošanas apstākļiem.

Tiesas vērtējums

39 Saistībā ar apgalvojumu, ka, nosakot valsts emblēmas aizsardzības apjomu, Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā tās pamatfunkcijas nozīmi, no jauna jāpievēršas šai pamatfunkcijai, kā arī valsts emblēmām piemērojamajam Kopienu un starptautisko tiesību regulējumam, to salīdzinot ar preču zīmju regulējumu.

40 Secinājumu 59.–63. punktā ģenerāladvokāts ir norādījis vairākas pamatfunkcijas, kuras var tikt piedēvētas valsts emblēmai. Tostarp jāmin valsts identificēšana, kā arī tās suverenitātes un saliedētības izpausme. Savukārt preču zīmes pamatfunkcija ir garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar to apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam šo preci vai pakalpojumu atšķirt no precēm vai pakalpojumiem ar citādu izcelsmi, nesajaucot tos (skat. it īpaši 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 28. punkts, un 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-120/04 *Medion*, Krājums, I-8551. lpp., 23. punkts).

41 Lai preču zīme varētu būt par būtisku elementu netraucētas konkurences sistēmā, kuru cenšas izveidot un uzturēt ar EK līgumu, tai jākalpo par garantiju, ka visas preces vai pakalpojumi, kas ar to apzīmēti, ir ražoti vai piegādāti viena vienīga par to kvalitāti atbildīga uzņēmuma uzraudzībā (skat. it īpaši 1978. gada 23. maija spriedumu lietā 102/77 *Hoffmann-La Roche*, *Recueil*, 1139. lpp., 7. punkts, un 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips*, *Recueil*, I-5475. lpp., 30. punkts).

42 Šī atšķirība preču zīmju un valsts emblēmu pamatfunkciju starpā atspoguļojas arī atšķirīgajā attieksmē pret tām gan Kopienu tiesībās, gan starptautiskajās tiesībās.

43 Tādējādi Regulas Nr. 40/94 6. pantā noteikts princips, ka preču zīmi iegūst, to reģistrējot, savukārt saskaņā ar Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 3. punkta a) apakšpunktu valstis vienkārši paziņo *WIPO* Starptautiskajam birojam aizsargājamo emblēmu sarakstu, turklāt attiecībā uz valsts karogiem šāda paziņošana nav obligāta. Attiecībā uz preču zīmēm spēkā ir princips par aizsardzību attiecībā uz noteiktām preču un pakalpojumu klasēm, turpretim emblēmas bauda vispārīgu aizsardzību neatkarīgi no veida, kādā tās vēlas izmantot. Turklāt atšķirībā no preču zīmēm emblēmas nevar tikt atzītas par spēkā neesošām un to īpašniekam nevar atņemt viņa tiesības. Turklāt to aizsardzība nav ierobežota laikā. Tādējādi daudzi preču zīmju aizsardzību noteicošie aspekti nav attiecināmi uz valsts emblēmu aizsardzību.

44 Tas pats attiecas uz sajaukšanas iespējas esamību, kura ir īpašs nosacījums preču zīmes aizsardzībai gadījumā, ja pastāv līdzība starp preču zīmi un apzīmējumu un starp precēm vai pakalpojumiem (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Medion*, 24. punkts; 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā C-102/07 *adidas* un *adidas Benelux*, Krājums, I-2439. lpp., 28. punkts, kā arī 2008. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-533/06 *O2 Holdings & O2 (UK)*, Krājums, I-4231. lpp., 47. punkts), turpretim emblēmas aizsardzībai netiek prasīta, jo Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā par to nav nevienas norādes.

45 Turklāt jākonstatē, ka no Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta c) apakšpunkta otrā teikuma izriet, ka valsts emblēmu aizsardzība nav pakārtota nosacījumam, lai sabiedrībā rastos iespaids, ka pastāv saikne starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un emblēmu. Starptautisku organizāciju emblēmu gadījumā minētajā tiesību normā atļauts reģistrēt un izmantot preču zīmi, ja tā pēc savas dabas nemaldina sabiedrību par saikni starp preču zīmes lietotāju un organizāciju. No tā izriet, ka citos, proti, valsts emblēmu, gadījumos šādas iespējas nav un tādēļ šādas saiknes esamība nav jāpārbauda.

46 Tādējādi *American Clothing* argumenti par valsts emblēmas pamatfunkcijas iespaidu uz tās aizsardzības apjomu un ar preču zīmēm piemērojamajiem kritērijiem vienādu kritēriju piemērošanu pēc analoģijas ir jānoraida.

47 Attiecībā uz *American Clothing* izvirzītajiem argumentiem jautājumā par Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertā formulējuma "jebkuru to atdarinājumu no heraldikas viedokļa" interpretāciju vispirms jānorāda, ka minētajā tiesību normā valsts emblēmu ir aizliegts reģistrēt un lietot nevien kā preču zīmi, bet arī kā preču zīmes elementu. Tādējādi emblēmām paredzētā aizsardzība ir ļoti plaša arī šajā ziņā. Turklāt valsts emblēmu plašu aizsardzību palīdz garantēt arī šīs tiesību normas beigu daļa, jo emblēmas precīza atveidojuma aizliegumu tajā papildina arī aizliegums to atdarināt.

48 Tomēr emblēmas atdarināšanas aizliegums attiecas vienīgi uz tās atdarinājumiem no heraldikas viedokļa, proti, tiem, kuros ir heraldiskas norādes, kas atšķir emblēmu no citiem apzīmējumiem. Tādējādi aizsardzība pret jebkuru atdarinājumu no heraldikas viedokļa attiecas nevis uz pašu attēlu, bet gan tā heraldisko izpausmi. Lai noteiktu, vai preču zīme ietver atdarinājumu no heraldikas viedokļa, jāizvērtē arī attiecīgās emblēmas heraldiskais apraksts.

49 No tā izriet, ka *American Clothing* tēze, saskaņā ar kuru būtu jāņem vērā emblēmas ģeometriskais apraksts, nav pieņemama. Pirmkārt, šāda interpretācija būtu pretrunā šā sprieduma 47. punktā izklāstītajam risinājumam, kas nodrošina emblēmas plašu aizsardzību, jo grafiskajam aprakstam raksturīgās ārkārtīgās precizitātes dēļ Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā emblēmas aizsardzība tiktu liegta, līdzko abi apraksti kaut vai mazliet atšķirtos. Otrkārt, gadījums, kad preču zīme grafiski atbilst tajā izmantotajai emblēmai, ir jau paredzēts šīs tiesību normas pirmajā daļā, un tādējādi formulējums "jebkuru atdarinājumu no heraldikas viedokļa" jāizprot plašāk.

50 Tādējādi Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunkts var attiekties arī uz preču zīmi, kurā gluži nav atveidota valsts emblēma, ja vien attiecīgā sabiedrības daļa — šajā gadījumā vidusmēra patērētājs — to uztver kā šādas emblēmas atdarinājumu.

51 Jautājumā par minētajā tiesību normā ietverto formulējumu "atdarinājums no heraldikas viedokļa" tomēr jāprecizē, ka ne visas heraldikas mākslas speciālista ievērotās atšķirības starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un valsts emblēmu noteikti uztvertu vidusmēra patērētājs, kurš preču zīmē var saskatīt attiecīgās emblēmas atdarinājumu, neņemot vērā atšķirības kādos heraldikas elementos.

52 Turklāt emblēmas heraldiskajā aprakstā, pēc kura nosakāms, vai tajā saskatāms atdarinājums no heraldikas viedokļa Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, parasti rodami tikai daži aprakstoši elementi, nebūt katrā ziņā neiedziļinoties mākslinieciskajā interpretācijā. Tādējādi Pirmās instances tiesa, noteikdama, ka, pamatojoties uz vienu heraldisko aprakstu, vienu un to pašu emblēmu var dažādi mākslinieciski interpretēt, nav kļūdaini piemērojusi tiesības.

53 Tomēr pārskatīt Pirmās instances tiesas šajā lietā veikto emblēmas heraldisko aprakstu, kā arī vērtējumu jautājumā, vai reģistrācijai pieteikta preču zīme ietver atdarinājumu no heraldikas viedokļa, nav Tiesas kompetencē. Saskaņā ar EKL 225. panta 1. punktu un Tiesas Statūtu 58. panta pirmo daļu pārsūdzības Tiesā veicamas tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus ir vienīgi Pirmās instances tiesas kompetencē. Šo faktu un pierādījumu izvērtēšana, izņemot gadījumus, kad tie ir sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas ietilpst Tiesas kompetencē pārsūdzības kārtībā (skat. it īpaši 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts, un 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-25/05 P *Storck*/ITSB, Krājums, I-5719. lpp., 40. punkts).

54 Vairāki argumenti, ko *American Clothing* izvirzījusi jautājumā par noteiktu apstākļu attiecināmību uz lietu, it īpaši saistībā ar to, ka parastos preču zīmes lietošanas apstākļos sabiedrība uztverot kļavas lapu kā rotājumu, kā arī saistībā ar apgalvojumu, ka Kanādas Intelektuālā īpašuma birojs esot pieļāvis attiecīgajai preču zīmei identiskas preču zīmes reģistrāciju kopā ar "disclaimer", nav saistīti ar tiesību jautājumiem un tādēļ neietilpst Tiesas kompetencē.

55 *American Clothing* patiešām apgalvo, ka saistībā ar šo pēdējo argumentu esot sagrozīti fakti. Tomēr jākonstatē, ka tā nav norādījusi, kādā ziņā Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi faktus, bet gan vienīgi apgalvojusi, ka Pirmās instances tiesa esot noliegusi Kanādas Intelektuālā īpašuma biroja praksi. Pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Pirmās instances tiesa nevis noliedza šo praksi, bet gan vienīgi konstatēja, ka *American Clothing* neesot pierādījusi, ka minētais birojs nav iebildis pret kļavas lapas esamību, izskatot pieteiktajai preču zīmei identiskas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

56 Tādēļ to iepriekš izklāstīto iebildumu kopums, kas vērsts uz Pirmās instances tiesas veiktās faktu konstatācijas un vērtējuma apšaubīšanu, jāatzīst par nepieņemamu.

57 Saistībā ar iebildumiem par to, ka Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā ITSB, kā arī citu valstu biroju praksi emblēmu jautājumos, attiecībā uz ITSB, pirmkārt, jānorāda, ka lēmumi, ko apelāciju padomes pieņem saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 jautājumā par apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrēšanu, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis diskrecionāro varu. Līdz ar to apelāciju padomju lēmumu likumība ir jāizvērtē, pamatojoties tikai uz šo regulu atbilstoši tam, kā to interpretējusi Kopienu tiesa, nevis uz [apelāciju padomju] līdzšinējās lēmumu prakses pamata (Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-37/03 P *BioID*/ITSB, Krājums, I-7975. lpp., 47. punkts, un 2006. gada 12. janvāra spriedums lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, Krājums, I-551. lpp., 48. punkts).

58 Otrkārt, jautājumā par agrākām valsts reģistrācijām, uz kurām norādījusi *American Clothing*, ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmju regulējums ir autonoma sistēma, ko veido noteikumu kopums ar īpašu mērķi un ko piemēro neatkarīgi no visām valstu sistēmām. Tādēļ apzīmējuma spēja tikt reģistrētam kā Kopienas preču zīmei ir jāvērtē, vienīgi pamatojoties uz atbilstošo Kopienas tiesisko regulējumu atbilstoši tam, kā to interpretējusi Kopienu tiesa (šajā sakarā skat. 2008. gada 17. jūlija spriedumu lietā C-488/06 P *L & D*/ITSB, Krājums, I-5725. lpp., 58. punkts). Tādējādi dalībvalsts vai trešās valsts līmenī pieņemts lēmums, ar ko pieļauj šī paša apzīmējuma spēju tikt reģistrētam kā valsts preču zīmei, ITSB un attiecīgajā gadījumā Kopienas tiesai nav saistošs. Iepriekš minētais *a fortiori* attiecas uz citu preču zīmju, kas nav šajā lietā pieteiktā, reģistrāciju.

59 Visbeidzot, kā atgādināts šā sprieduma 47. punktā, Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktu piemēro attiecībā ne vien uz preču zīmēm, bet arī uz preču zīmes elementiem, kuros atveidotas vai atdarinātas valsts emblēmas. Tādēļ atteikumam reģistrēt kā Kopienas preču zīmi pietiek ar to vien, lai kāds reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements būtu šāda emblēma vai tās atdarinājums. Tā kā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē attēlotā kļavas lapa ir Kanādas emblēmas atdarinājums no heraldikas viedokļa, tai vairs nebija jāizvērtē preču zīmes radītais kopiespaids, jo Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunktā nav noteikts, ka preču zīme jāaplūko kopumā.

60 No iepriekš izklāstīto apsvērumu kopuma izriet, ka Pirmās instances tiesa, noraidīdama prasību atcelt apstrīdēto lēmumu tāpēc, ka tajā pieteikto preču zīmi tika atteikts reģistrēt attiecībā uz Nicas nolīguma 18. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, nav neievērojusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta un Parīzes konvencijas 6.*ter* panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumus.

61 Tādēļ *American Clothing* lietā C-202/08 P iesniegtā apelācijas sūdzība jānoraida.

Lieta C-208/08 P

Lietas dalībnieku argumenti

62 ITSB lūdz Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā atteikta Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta un Parīzes konvencijas 6.*ter* panta piemērošana attiecībā uz preču zīmēm, ar kurām apzīmē pakalpojumus.

63 ITSB uzskata, ka, lai pareizi interpretētu Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu, esot jāņem vērā minētās konvencijas gars kopumā. Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu interpretējot burtiski un atrauti no tā konteksta, Pirmās instances tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka attiecībā uz preču zīmju, ar kurām apzīmē pakalpojumus, reģistrācijas pieteikumiem nepiemēro nedz minēto tiesību normu, nedz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu.

64 ITSB apgalvo, ka pretēji tam, kā nospriedusi Pirmās instances tiesa, Kopienu likumdevējs neesot vēlējies, lai Parīzes konvencijā tiktu noteikta atšķirīga attieksme pret preču zīmēm un pakalpojumu zīmēm, kā tas izriet no Regulas Nr. 40/94 29. panta 1. punkta.

65 Turklāt Ženēvā 1994. gada 27. oktobrī noslēgtā Preču zīmju līguma 16. pants, pēc ITSB domām, esot jāizprot kā Parīzes konvencijas 6.*ter* pantu paskaidrojošs, taču tā piemērošanas jomu nepaplašinošs.

66 ITSB apgalvo, ka 2007. gada 22. novembra spriedumā lietā C-328/06 *Nieto Nuño* (Krājums, I-10093. lpp.) Tiesa vismaz netieši esot atzinusi, ka Parīzes konvencijā paredzēta vienāda attieksme pret preču zīmēm un pakalpojumu zīmēm.

67 *American Clothing* norāda, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* pants esot gluži skaidrs un nepārprotams, jo minētajā pantā esot minētas vienīgi preču zīmes, neminot pakalpojumu zīmes. Šāda interpretācija turklāt esot apstiprināta juridiskajā literatūrā, kā arī *WIPO* Preču zīmju, rūpniecisko dizainparaugu un ģeogrāfisko norāžu pastāvīgās komitejas ziņojumos.

68 Tas apstāklis, ka pakalpojumu zīme varētu būt "plaši pazīstama" Parīzes konvencijas 6.*bis* panta izpratnē, nekādi nenozīmē, ka minētā tiesību norma attiektos arī uz pakalpojumu zīmēm. Turklāt jautājums, kas tika uzdots iepriekš minētajā lietā *Nieto Nuño*, esot attiecies vienīgi uz agrākas preču zīmes pazīstamības ģeogrāfisko apjomu un neesot skāris Parīzes konvencijas 6.*bis* panta interpretāciju jautājumā par pakalpojumu zīmēm. Pirmās instances tiesa turklāt jau esot norādījusi, ka minētais 6.*bis* pants attiecas tikai uz preču zīmēm (2007. gada 11. jūlija spriedumi lietā T-263/03 *Mühlens*/ITSB, 54. punkts, un lietā T-28/04 *Mühlens*/ITSB, 59. punkts).

69 Kas attiecas uz 6.*sexies* panta ietveršanu Parīzes konvencijā 1958. gada gaitā, *American Clothing* uzskata, ka šī tiesību norma nekādā ziņā neattiecoties uz šo lietu, jo minētās konvencijas 6.*ter* pantu tā nekādi neskarot. Lisabonas akta, proti, 1958. gada 31. oktobrī parakstītā līguma, ar kuru izdarīti grozījumi Parīzes konvencijā, teksts un sagatavošanas materiāli apstiprinot, ka ambiciozākā nostāja, atbilstoši kurai pakalpojumu zīmes vispārīgi mēģināts pielīdzināt preču zīmēm visā konvencijā, netika pieņemta.

70 Jautājumā par 1994. gada 27. oktobrī Ženēvā noslēgtā Preču zīmju līguma 16. pantu *American Clothing* apgalvo, ka Kopiena to joprojām neesot ratificējusi un ka pretēji ITSB apgalvotajam minētā tiesību norma esot paredzēta nevis Parīzes konvencijas 6.*ter* panta skaidrošanai, bet gan tā papildināšanai, preču zīmēm piešķirto aizsardzību paplašināti attiecinot uz pakalpojumu zīmēm. Šāda izpratne esot apstiprināta gan juridiskajā literatūrā, gan minētā līguma sagatavošanas materiālos.

Tiesas vērtējums

71 Saistībā ar Pirmās instances tiesas atteikumu piemērot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu attiecībā uz pakalpojumu zīmēm Parīzes konvencija jāizvērtē, ņemot vērā tās 6.*ter* pantu, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 40/94 7. pantā.

72 Kā savu secinājumu 104. un 107. punktā uzsvēris ģenerāladvokāts, Parīzes konvencijā paredzēts obligāto noteikumu minimums tās piemērošanas jomā ietilpstošo elementu aizsardzībai, ļaujot konvencijas dalībvalstīm šo aizsardzības apjomu paplašināt. Tādēļ, pat ja, kā apgalvo *American Clothing*, Parīzes konvencijā dalībvalstīm nav noteikts pienākums reģistrēt pakalpojumu zīmes un minētās konvencijas tiesību normas uz šīm zīmēm neattiecas, attiecīgās valstis joprojām šādu piemērošanu var paredzēt vienpusēji. No Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 31. punktā citētā *WIPO* dokumenta izriet, ka Parīzes konvencijas 6.*ter* pants "Parīzes konvencijas dalībvalstīm neuzliek pienākumu atteikt vai atzīt par spēkā neesošu reģistrāciju un aizliegt lietot valsts [emblēmas] vai citus oficiālus apzīmējumus kā pakalpojumu zīmes vai šādu zīmju elementus. Tomēr dalībvalstīm ir tiesības to darīt [..]".

73 Tādējādi iespēja preču zīmēm piešķirto aizsardzību paplašināti attiecināt uz pakalpojumu zīmēm iepriekš minētajā 6.*ter* pantā ir atstāta dalībvalstu ziņā. Šādi rīkojoties, Parīzes konvencijā minētajām valstīm netiek prasīts šo abu veidu zīmes savstarpēji nodalīt.

74 Tādējādi jānoskaidro, vai Kopienu likumdevējs ir vēlējies šīs tiesības izmantot un preču zīmēm saskaņā ar Parīzes konvenciju paredzēto aizsardzību paplašināti attiecināt uz pakalpojumu zīmēm.

75 Šajā sakarā, kā savu secinājumu 111. punktā atzīmējis ģenerāladvokāts, jānorāda, ka atbilstīgajā Kopienu tiesību normu kopumā preču zīmes principiāli netiek nodalītas no pakalpojumu zīmēm.

76 Turklāt ar to vien, ka kādu Regulas Nr. 40/94 normu piemērošanas joma ir ierobežota, kā, piemēram, 7. panta 1. punkta e), j) un k) apakšpunkta gadījumā attiecībā uz absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatojumu sakarā ar to, ka tajos paredzētais ierobežojums attiecas tikai uz noteiktu veidu precēm, nepietiek, lai apšaubītu vērtējumu, saskaņā ar kuru minētās regulas noteikumus piemēro visā kopumā, vienlīdz attiecībā uz preču zīmēm un pakalpojumu zīmēm.

77 Šis konstatējums nevar neattiekties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, kurā to zīmju loks, uz kurām tas attiecas, nav nekādi ierobežots. Šī izpratne nemainās tādēļ vien, ka aplūkotajā tiesību normā ir izdarīta atsauce uz Parīzes konvenciju. Šīs atsauces vienīgais mērķis ir noteikt nereģistrējamo apzīmējumu veidu, nevis sašaurināt tiesību normas piemērošanas jomu.

78 Tādēļ gluži tāpat kā vairākumā Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā noteikto absolūto atteikuma pamatojumu gadījumu precēm vai pakalpojumiem pieteiktās preču zīmes reģistrācija ir jāatsaka, ja uz to attiecināms kāds no Parīzes konvencijas 6.*ter* pantā paredzētajiem atteikuma pamatojumiem.

79 Šādu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta interpretāciju turklāt apstiprina arī minētā 7. panta 1. punkta i) apakšpunkts, kas attiecas uz jomu, kura ir analoga minētā h) apakšpunkta piemērošanas jomai, proti, preču zīmēm, kas ietver simbolus, emblēmas vai ģerboņus, kam nav piemērojams Parīzes konvencijas 6.*ter* pants.

80 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta i) apakšpunktu piemēro vienlīdz preču zīmēm un pakalpojumu zīmēm, un tādēļ reģistrācijas atteikums varētu, piemēram, attiekties uz pakalpojumu zīmi, kas ietver simbolu. Nekas nenorāda, kāpēc jāatsakās reģistrēt simbolu ietverošu pakalpojumu zīmi, bet ne valsts karogu ietverošu pakalpojumu zīmi. Ja Kopienu likumdevējs ir vēlējies šādu aizsardzību paredzēt simboliem un ģerboņiem, jāpieņem, ka tas vēl jo vairāk ir vēlējies vismaz tikpat plašu aizsardzību nodrošināt arī valstu vai starptautisko starpvaldību organizāciju ģerboņiem, karogiem un citiem simboliem. Tādēļ šķiet maz ticams, ka Kopienu likumdevējs būtu vēlējies ļaut kādam pakalpojumu sniedzējam lietot valsts karogu ietverošu preču zīmi, vienlaikus aizliedzot šādi lietot, piemēram, kādas sporta apvienības simboliku.

81 No tā izriet, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdījusies, nosakot, ka ar apstrīdēto lēmumu, nereģistrējot pieteikto preču zīmi attiecībā uz Nicas nolīguma 40. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, ticis pārkāpts Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts.

82 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, ITSB lietā C-208/08 P iesniegtā apelācijas sūdzība ir jāapmierina un pārsūdzētais spriedums jāatceļ daļā, kurā atcelts apstrīdētais ITSB Apelāciju pirmās padomes lēmums jautājumā par pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz Nicas nolīguma 40. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

83 Pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanas gadījumā Tiesa saskaņā ar Statūtu 61. panta pirmo daļu drīkst vai nu pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai arī nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Pirmās instances tiesā.

84 Šajā lietā Tiesa uzskata, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai lietu izspriestu pēc būtības.

85 Tā kā Pirmās instances tiesas veiktā preču zīmju nošķiršana no pakalpojumu zīmēm saistībā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta piemērošanu nav pamatota, jānosaka, ka to iemeslu dēļ, kas šā sprieduma 39.–61. punktā izklāstīti saistībā ar Nicas nolīguma 18. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, preču zīmes reģistrāciju var pamatoti atteikt arī attiecībā uz minētā nolīguma 40. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

86 Šajos apstākļos prasība, ko Pirmās instances tiesā cēlusi *American Clothing*, jānoraida kā nepamatota daļā, kurā tā attiecās uz atteikumu reģistrēt pieteikto preču zīmi minētās 40. klases pakalpojumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

87 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā gan lietā C-202/08 P, gan lietā C-208/08 P ITSB ir lūdzis piespriest *American Clothing* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums šajās lietās ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) noraidīt *American Clothing Associates NV* lietā C-202/08 P iesniegto apelācijas sūdzību;

2) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 28. februāra spriedumu lietā T-215/06 *American Clothing Associates*/ITSB tiktāl, ciktāl ar

to atcelts Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugiun modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 4. maija lēmums lietā R 1463/2005-1, ar kuru tika noraidīts pieteikums kā Kopienas preču zīmi reģistrēt apzīmējumu, kurā ir attēlota kļavas lapa;

3) noraidīt *American Clothing Associates NV* lietā T-215/06 celto prasību;

4) piespriest *American Clothing Associates NV* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā C-202/08 P un lietā C-208/08 P.

[Paraksti]